

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Uzina Noastră

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Hunedoara și al Sfatului Popular Raional

ANUL VI. Nr. 54 (340)

MĂRȚI 23 AUGUST 1955

6. pag. 20 bani.

Marea sărbătoare a eliberării patriei noastre

Sărbătorim 11 ani de la eliberarea patriei noastre, de sub jugul fascist de către

BOUREANU ȘTEFAN
prim-secretar al Comitetului raional de partid — Hunedoara

Laszlo Francisc decorat cu „Ordinul Muncii” cl. III, a lui Căldă Avram prim-topitor

Glorioasa Armată Sovietică și doborârea dictaturii antonesciene de către forțele patriotice organizate și conduse de Partidul Comunist Român. 23 August, cea mai mare sărbătoare națională a poporului nostru, a marcat începutul unei cotituri hotărâtoare în istoria scumpei noastre patrii; trecerea de la regimul burghezo-moșieresc de înrobire politică și economică, la regimul democrat-popular, unde poporul stăpân pe soarta sa, luptă cu succes pentru făurirea unei vieți noi, socialiste.

Ziua de 23 August, constituie pentru poporul nostru un prilej de trecere în revistă a marilor cuceriri obținute pe frontul construcției socialiste și a consolidării păcii. În cei 11 ani care au trecut, țara noastră s-a transformat, datorită ajutorului politic și economic acordat de Uniunea Sovietică, dintr-o țară agrară înapoiată, într-o țară industrial-agrară în plină dezvoltare. La baza tuturor succeselor obținute, stă aplicarea cu consecvență a politicii partidului de industrializare socială și a țării de dezvoltare cu precădere a industriei grele, temelia întregii economii naționale și a ridicării necontenite a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Deosebit de important este ritmul de dezvoltare al Hunedoarei noi. În anii primului nostru plan cincinal s-au construit puternice agregate de înaltă capacitate. Prin punerea în funcțiune a furnalului 6 și prin mecanizarea furnalelor vechi, producția de fontă, numai la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” a crescut aproape de 7 ori. Perfecționarea furnalului de la Călan a făcut ca și aici să crească producția de fontă în anii cincinalului de peste 5 ori. Zilele trecute a intrat în funcțiune prima baterie de cocs a uzinei cocs-chimice din Hunedoara care va asigura treptat necesarul de cocs al siderurgiei noastre. Marea termocentrală electrică, minunată realizare a primului nostru plan cincinal, va satisface în întregime necesitățile de energie electrică ale combinatului și ale celorlalte întreprinderi din orașul Hunedoara. De curând au fost puse în funcțiune fabrica de aglomerare, stația de granulare a zgurii de furnal și uzina de semi-cocs de la Călan. Aceste mari realizări au fost posibile numai datorită ajutorului frățesc al Uniunii Sovietice, care ne-a pus la dispoziție utilaj, documentațiile tehnice și specialiști.

23 August, marea sărbătoare națională a poporului nostru, a fost întâmpinată cu deosebite realizări în producție de către colectivele de muncitori din întreprinderile raionului nostru. Insuflețiți de chemarea muncitorilor celor 26 de întreprinderi din regiunea Stalin, muncitorii și tehnicienii din întreprinderile raionului nostru și-au intensificat lupta pentru a da patriei cât mai multe acumulări socialiste peste plan. Astfel, siderurgistii din combinatul nostru, respectându-și angajamentul, au dat patriei acumulări socialiste peste plan până la 23 August în valoare de 4.687.517 lei. constructorii de la I.C.S.H. au realizat suma de 1.050.200 lei, iar feroviarii din Simeria și-au depășit angajamentul luat.

Odată cu dezvoltarea combinatului, au crescut și oamenii. Numele fierarului-betonist Ionescu Petre, al dulgherului

Laszlo Francisc decorat cu „Ordinul Muncii” cl. III, a lui Căldă Avram prim-topitor la furnalul I și mulți alții, sînt cunoscuți și stimați de popor pentru succesele obținute. Acești oameni de nădejde, se pot mîndri pe drept cuvînt cu realizările obținute.

Și minerii din Ghelar și Teliuc și-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August. Ei au dat patriei zeci și sute de tone de minereu peste plan, contribuind prin aceasta la mărirea producției de fontă necesară patriei. La fel ca ei, muncitorii din cadrul uzinei „Victoria” Călan, au obținut în cinstea zilei de 23 August o creștere a producției globale de 4,4 la sută față de luna trecută, mărind productivitatea muncii cu 12 la sută pe cap de salariat.

Dezvoltarea industriei grele și depășirea planului de productivitate a muncii, au asigurat o creștere continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. Populația din Hunedoara a primit anul acesta în comparație cu anul 1954, cu 31,27 la sută mai multă făină, cu 24,15 la sută mai multă carne, cu 30,89 la sută mai multe conserve, articole de menaj, biciclete, motociclete, etc. Mari sume alocă statul pentru îmbunătățirea asistenței medicale. A crescut numărul spitalelor, dispensarelor, al medicilor.

În ultimii ani o atenție deosebită a acordat partidul și guvernul condițiilor de locuit pentru oamenii muncii. Mii de apartamente confortabile au fost date în folosință muncitorilor din Hunedoara, Călan, Simeria, Ghelar și din alte părți. Numai în ultimii ani s-au construit locuințe muncitorești ce totalizează o suprafață de 1.800.000 m.p.

În țara noastră statul cheltuiește în fiecare an sume importante pentru muncitorii care-și petrec concediul de odihnă în stațiuni balneare și climaterice. Numai din întreprinderile orașului Hunedoara și-au petrecut concediul în aceste stațiuni un număr de peste 2.000 de oameni ai muncii. De asemenea, la munte sau la mare au fost trimiși peste 900 de copii în taberele de pionieri.

Alături de muncitorii din industrie și țărănimia muncitoare grăbește recoltarea și treieratul păioaselor. Recoltele bogate obținute în acest an de gospodăriile colective din Rapolt și Sintandrei, precum și de întovărășirile din Cristur, Băcia, Simeria și alte întovărășiri, depășesc așteptările. În lupta pentru obținerea unei producții mari la hectar au apărut noi fruntași ai recoltelor bogate.

Oamenii muncii din patria noastră privesc astăzi cu legitimă mîndrie minunatele lor realizări din anii regimului democrat popular. Poporul nostru este conștient, că fără victoria istorică a Uniunii Sovietice asupra fascismului în cel de al doilea război mondial, nu și-ar fi putut lua soarta în propriile sale mâini. El poartă recunoștință adîncă poporului sovietic și vitezelor sale armate care și-au vărsat sîngele pentru eliberarea țării noastre.

Poporul nostru muncitor, singurul și adevăratul stăpîn al țării, sărbătorește ziua de 23 August, strîns unit în jurul partidului și guvernului hotărît să treacă în viață politica înțeleaptă a partidului în vederea întăririi scumpei noastre patrii Republica Populară Română.

Trăiască 23 August, marea sărbătoare națională a poporului nostru, ziua eliberării Romîniei de sub jugul fascist!

În preajma mării sărbători

Cu mult timp înaintea zilei de 23 August, orașul siderurgistilor s-a pregătit, îmbrăcînd tradiționala haină de sărbătoare. Pînă seara tîrziu, după ora de închidere, magazinele ce împinzesc orașul cunosc un freamăt deosebit. Lucrătorii din comerț înfrumusețază cu multă migală vitrinele magazinelor, aranjîndu-le cu gust și împodobindu-le cu tablouri, drapele multicolore, cu flori și ghirlande de verdeață. Pretutîndeni, la loc de

frunte sînt aranjate tablourile celor patru mări dascăli ai proletariatului. Lozinci ca: „Trăiască 23 August”, „Recunoștință veșnică Armatei Roșii eliberatoare”, „Trăiască P. M. R., înțeleptul nostru conducător”, exprimă sentimentul de care este cuprins poporul nostru în aceste zile.

Îmbrăcată în pinză purpurie și brodată cu briie de flori și verdeață, tribuna prin fața căreia vor demonstra oamenii muncii

din Hunedoara, predomină întreaga piață

Clocotul pregătirilor îl întîlnești la orice pas. Gospodinele își curăță cu hărnicie fațadele caselor, ornamentîndu-le cu poadoabele simbolice ale marelui eveniment din viața poporului nostru. Pe orice străduță, în orice colțisor al orașului, peste tot există freamătul pregătirilor intense, ce învăluie orașul într-o atmosferă de înălțătoare bucurie; bucuria celor 11 ani de libertate și progres.

Maria Banuș

Cîntec de dragoste pentru Țara Sovietică

Frumoasă ești, patrie-a vieții,
Frumoasă, puternică ești,
Leagăn al viselor lumii,
Fie ca-n veci să-nflorești.

Mamă vitează și bună,
Cum ai trecut prin vîltori,
Cum singerat-ai de tare,
Cum ne-ai adus aurori!

Sfînt e pămîntul tău mare
— Ape și munți și cîmpii —
Buzele noastre-l sărută.
Veșnic ferice să fii.

Flacăra fără cenușe,
Straje în clipa cea grea,
Astăzi și pururi de veghe,
Moscovă, inima ta!

Frumoasă ești inimă-a lumii,
Octombrie-n tine e viu.
Alt foc mai curat, mai puternic
Pe lumea aceasta nu știu.

Frumoasă ești inimă-a lumii,
Frumoasă, puternică ești,
Leagăn al viselor lumii,
Fie ca-n veci să-nflorești!

INTR-O SUTĂ DE ANI — ȘI-N ZECE!

In patria noastră sînt multe locuri unde se simt uriașele transformări, cu adevărat revoluționare prin care a trecut și trece întreaga țară. Dar unul din locurile unde se simte asta cel mai limpede, este Hunedoara. Ce era ea pînă la 23 August 1944? Un orașel de provincie, unul din cele mai mici din întreaga țară. Un orașel mort, adormit. O uzină veche, întemeiată pe la sfîrșitul veacului trecut, abia își ducea zilele, fiindcă era a statului, iar politicienii burghezi preferau să incurajeze uzinele patronilor particulari ca Aușnit și Malaxa, care mituiau guvernele burgheze, rînd pe rînd.

A venit 23 August 1944. Tancurile cu steaua roșie au trecut prin țară și s-au îndreptat spre Vest — spre Berlin, iar pe urma lor au început să incoltească ideile noi, ideile revoluționare. Partidul a condus masele la cucerirea puterii. Și în curînd, în Hunedoara au început să-si facă tot mai simțite efectele politicii partidului. Am văzut Hunedoara în 1949, în 1950, în 1953 și acum. Și cred că transformările prin care a trecut, se pot exprima în următoarea formulă: Ce nu s-a făcut înainte de 23 August în o sută de ani, s-a făcut după 23 August în nici zece ani. Vreme de o sută de ani, populația hunedoreană a crescut poate de la cîteva sute de locuitori, la cîteva mii. În ultimii ani, a crescut la cîteva zeci de mii. Vreme de o sută de ani, nu s-a reușit să se creze în Hunedoara un adevărat mare centru industrial. În ultimii ani, Hunedoara a pornit pe calea care o va face o adevărată inimă a industriei romînesti — o inimă fierbinte ca otelul din cuptoarele Siemens Martin, o inimă care bate la fel de puternic ca bătaia uriașă a suflantei. Vreme de o sută de ani nu s-a văzut pe plaiurile Hunedoarei fiu de muncitor sau de țaran, devenit inginer sau director de in-

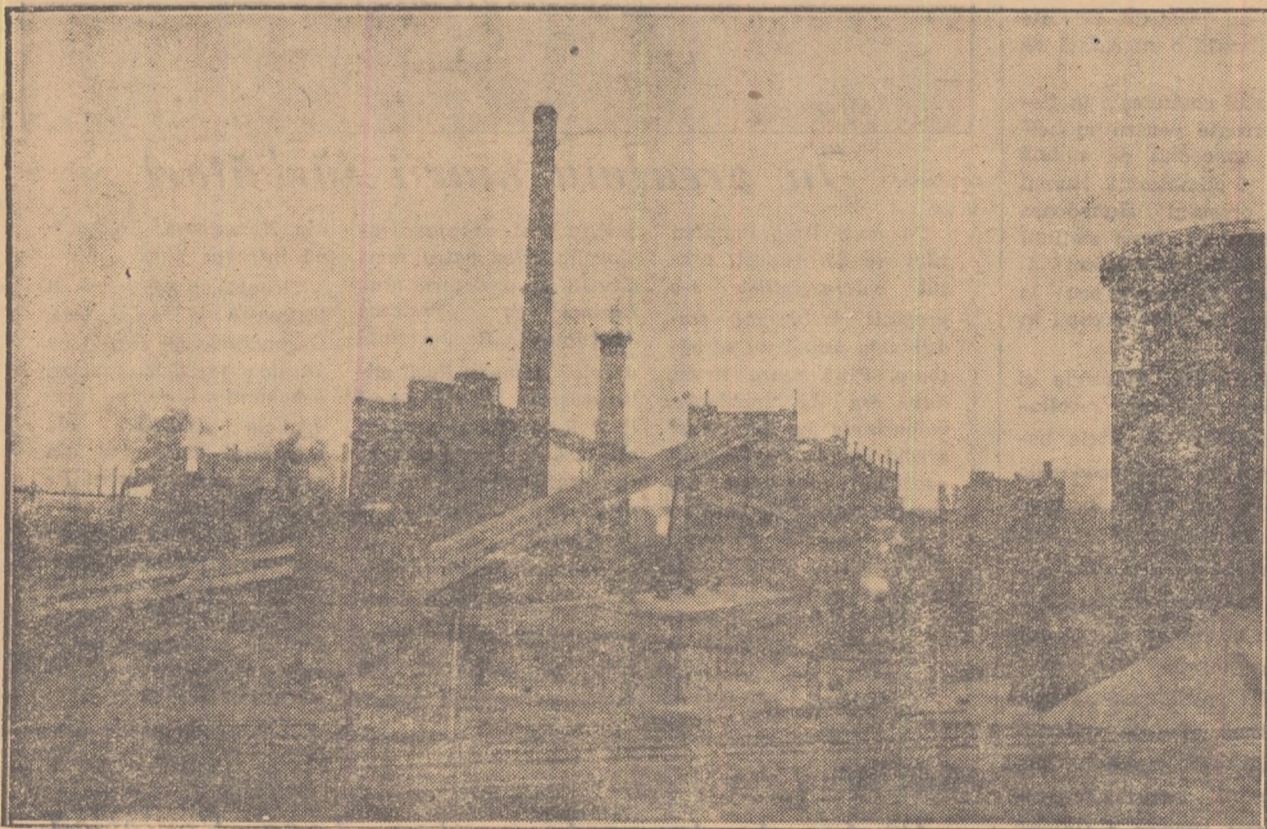
PETRU DUMITRIU
laureat al premiului de stat
Articol scris pentru „Uzina Noastră“

treprindere. În ultimii zece ani, sute, mii de muncitori și țărani muncitori au trecut prin examenele diferitelor școli de calificare, pînă pe băncile institutelor de învățămînt științific, iar mulți și-au completat studiile în Uniunea Sovietică, în R.D. Germană sau în alte țări prietene. Cititorii acestor rînduri, dacă sînt hunedoreni, știu foarte bine că nu există nici o exagerare în cele de mai sus; fiecare cunoaște personal numeroase asemenea cazuri. S-au deschis perspective nemărginite oricărui om al muncii. Cu îndrăzneală, curaj, sîrguință, seriozitate, oricare se poate înălța, poate învăța, poate deveni un muncitor sau un tehnician de înaltă calificare — om de știință. Vreau să iau numai un caz dintr-o mie. Maistrul laminator Gheorghe Andreșescu e fiul unui bătrîn frinar de la C.F.U., azi ieșit la pensie. Bătrînul Andreșescu a muncit patruzeci și cinci de ani, aproape o jumătate de veac, fără ca să aibă nici o perspectivă de a se ridica, de a se califica. Gheorghe Andreșescu a dat în ultimii ani trei examene, pentru trei grade de calificare și examenul de maistru. Acuma cîteva ani era muncitor ne-calificat. Azi conduce, vreme de 8 ore pe zi, una din secțiile combinatului, și răspunde de ea în fața partidului și a poporului întreg. Și calea nu-i e închisă nici de aici mai departe. Mulți din flacăii din regiune au văzut larg deschise în fața lor porțile cetății științei și tehnicii. Viața lor a cunoscut o cotitură hotărîtoare, pe care viețile părinților și strămoșilor lor n-au cunoscut-o în sute de ani.

Și felul de viață și nivelul de trai al hunedorenilor s-au schimbat. În locul vieții sătești, a început viața unui oraș industrial; în locul țărănilor desculți, sau în o-

pinci, vezi muncitori bine îmbrăcați, care cumpără produse ale tehnicii, aparate de radio sau de fotografiat, stufe trainice, ultimele cărți apărute, vizionează filme și citesc presa zilnică. Pe dealurile atît de frumoase din jurul Hunedoarei se întind tot mai departe clădirile orașului nou. În 1949 erau numai cîteva șiruri de vile. Acuma sînt, date în folosință muncitorilor 1.500 de apartamente, aproape gata, noul hotel — restaurant, berărie-cofetărie, și toate acestea nu constituie decît un început. În munții din regiune zace destul fier și cărbune, ca să permită o înflorire mult mai mare a Hunedoarei. Ce nu s-a făcut în o sută de ani, s-a făcut în zece, iar în mintea și sufletul metalurgistilor este inteligență, energie, spirit de inițiativă, dirzenie. Dar în următorii zece ani se va face și mai mult decît în ultimii zece. Numai să dea minerii noștri tot mai mult minereu, furnaliștii tot mai multă fontă, oțelarii, oțel de tot mai bună calitate, că de laminatori n-avem grijă, nu mai blocuri să le vie. Și atunci vom vedea secții noi iesind ca din pămînt, furnale și cuptoare uriașe, și orașul întinzîndu-se tot mai mult cu magazine, restaurante, cinematografe și stadioane, devenind unul din cele mai însemnate centre ale țării. Acestea nu sînt vise. Și dovedă că nu sînt vise, stă în înfățișarea actuală a unor orașe sovietice ca Magnitogorsk sau Kuznețk. Acolo, acuma douăzeci-treizeci de ani, vedeai ca la Hunedoara, străzi desfundate de camioane, noroale, schelete metalice de hale industriale, praf și fum, iar azi vezi orașe care se numără printre cele mai mari centre industriale din lume, orașe moderne, cu institute, teatre, operă. Pe drumul acesta a apucat-o Hunedoara. E drumul spre socialism. Pe el înaintează cu pași repezi metalurgiștii hunedoreni. Să le urăm succes și noi victorii!

Noua uzină cocso-chimică

Zilele trecute, constructorii primei noastre uzine cocso-chimice au trăit clipe de mare bucurie: prima baterie de cocs a uzinei cocso-chimice, construită în anii cincinalului, a fost pusă în funcțiune. La construcția uzinei au fost întrebuințate mii de vagoane de diferite materiale. Pentru a ne da seama de mărimea uzinei este suficient să dăm un singur exemplu: cărbunele, ca materie primă, pînă ajunge cocs este transportat de 44 benzi transportoare, care au o lungime totală de peste 2.200 metri.

În interiorul clădirilor au fost montate cele mai moderne instalații care, în majoritatea lor, sînt soșite din Uniunea Sovietică. Dealtfel, întreaga construcție este realizată după documentația tehnică sovietică. Alături de specialiștii sovietici au lucrat numeroși muncitori și tehnicieni romîni, care au învățat zi de zi din înaintata experiență a constructorilor comunismului.

Multe din mașinile și agregatele acestei importante

creații a primului cincinal au fost construite de muncitori și tehnicieni dintr-o serie de întreprinderi din țara noastră: „Independența” și „Balanța” din Sibiu, „23 August” și „Mao Tze-dun” din București și altele.

La grăbirea lucrărilor de construcție a contribuit inițiativa creatoare și talentul maselor de muncitori, tehnicieni și ingineri constructori. Numărul mare de inovații aplicate au permis ca lucrările să fie executate într-un ritm rapid.

Prin punerea în funcțiune a uzinei cocso-chimice — minunată realizare a primului nostru plan cincinal — se va asigura treptat necesarul de cocs al siderurgiei noastre. Totodată, uzina cocso-chimică prezintă o mare importanță și prin faptul că la distilarea cărbunelui rezultă o serie de produse care constituie o puternică bază de materii prime pentru dezvoltarea industriei chimice și farmaceutice.

Partidului îi datorăm toate succesele noastre

Ziua de 23 August este așteptată cu multă dragoste de toți oamenii muncii din patria noastră, pentru că ne amintim de eliberarea țării de către Glorioasa Armată Sovietică, care ne-a descătusat pe vecie de sub jugul cotorpitorilor fasciști. Sărbătorirea acestui mare eveniment, este cu atît mai puternică, cu cît rezultatele muncii noastre sînt mai frumoase. Giganticele construcții ce s-au ridicat în raionul nostru, ca și în întreaga țară, dovedesc pe deplin munca pașnică a poporului nostru.

Toate acestea mă indeamnă să-mi manifest bucuria, deoarece în decursul celor 10 ani de activitate pe care am depus-o pe diferite șantiere de construcții ale patriei, am avut ocazia să particip cu toată dragostea și pricepera mea la avîntul creator și entuziast al muncitorilor. În minunata cetate a oțelului — Hunedoara — lucrez de peste 5 ani. Realizările înfăptuite în acești 5 ani de harnicii constructori care nu au precupețit nici un efort pentru terminarea termocentralei, aglomeratorului, uzinei cocso-chimice și altor altele, se datoresc zilei de 23 August, sub steagul căreia patria noastră a devenit liberă și independentă.

Trebule să mărturisesc, că sînt pe deplin recunoscător partidului și guvernului patriei mele, care mi-a dat posibilitatea să lucrez la ridicarea acestor construcții, cu care noi muncitorii ne mîndrim, văzînd în ele strădania muncii noastre. În ceea ce mă privește, am învățat mult din experiența tehnicienilor sovietici, mi-am îmbogățit cunoștințele. De aceea și de acum înainte voi căuta să pun în practică cunoștințele căpătate, în folosul creșterii puterii economice a țării, pentru statornicirea păcii și înfăptuirea socialismului.

Ing. CĂLIN LULU
decorat cu „Ordinul Muncii” cl. II.

Pe drumul trasat de partid

În cei unsprezece ani care s-au scurs de la eliberarea patriei noastre, în viața familiei mele, ca de altfel a întregii noastre țărâni muncitoare, s-au produs adînci transformări. Dacă pînă mai ieri trudeam din greu pe pămînturile chia-burilor și moșierilor, astăzi sîntem oameni liberi, care ne bucurăm de rodul muncii noastre ce stă scris la loc de cinste în Constituția țării: „Pămîntul este al celor ce muncesc”.

Pentru ca acest pămînt stropit cu singele ostașilor romîni și sovietici să rodească mai mult, mii și mii de familii de țărani săraci și mijlocași din patria noastră ne-am organizat sub conducerea partidului, în gospodării agricole colective și întovărășiri agricole, fapt în urma căruia belșugul și bunăstarea își fac tot mai mult loc în casele noastre.

Gospodăria noastră colectivă, căreia i-am dat denumirea de „23 August”, a luat ființă în toamna anului 1954, cînd un număr de 23 familii de țărani săraci și mijlocași din comuna Rapolt ne-am unit pămîntul pentru a-l lucra cu mașinile și tractoarele statului. Ca femeie care nu mai sînt umilită ca în trecut, conducerea gospodăriei mi-a fost încredințată mie de către colectivității noastre. De la înființarea gospodăriei nu a trecut decît un an. În acest timp noi am reușit să ne mărim cu mult avutul obștesc, iar alături de noi au mai intrat încă trei familii de țărani săraci și mijlocași. Avînd în permanentă sprijinul și ajutorul din partea statului nostru democrat popular, cu semințe selecționate, mașini și tractoare, etc., noi am realizat în acest an cea mai mare producție de grîu obținută pe comună. Producții mari sîntem siguri că vom scoate și la celelalte culturi pe care le-am îngrijit după cele mai avansate reguli agrotehnice.

Mărețea sărbătoare a oamenilor muncii din țara noastră — ziua de 23 August — este întâmpinată de colectivității noastre cu noi succese în muncă. Treierisul grîului l-am terminat acum 2 săptămîni în urmă, iar de cîteva zile am recoltat întreaga suprafață cultivată cu ovăz și culturi furajere.

BOZERO SOFIA
președinta gospodăriei agricole colective
„23 August” comuna Rapolt

Pășim cu încredere în viitor

În anii puterii populare, întreaga noastră economie cunoaște o dezvoltare uimitoare. Grijă părintească a partidului și guvernului Republicii Populare Romîne, se manifestă prin realizările obținute, realizări care asigură satisfacerea nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii din patria noastră. Printre acestea se numără și ocrotirea sănătății oamenilor muncii care în cei unsprezece ani ai dictaturii proletariatului a devenit de nerecunoscut, față de ceea ce a existat în timpul vechiului regim burghez-moșieresc, cînd grija față de om era inexistentă.

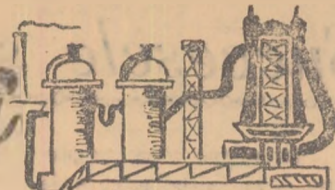
Printre nenumăratele construcții ale regiunii democrat-populare, în orașul Hunedoara, sa construit și dat în folosință oamenilor muncii în primăvara anului acesta și spitalul unificat de șantier. Acest spital prezintă condiții igienice bune, ferit de zgomot, cu aer curat, spital care poate fi considerat un adevărat sanator. Înzestrat cu un utilaj modern, el este menit să ocrotească sănătatea oamenilor muncii de pe șantierele constructorilor.

În calitatea mea de soră a acestui spital, mulțumesc din suflet partidului și guvernului pentru grija pe care ne-a acordat-o în cei unsprezece ani de la eliberare și mă angajez ca și în viitor să muncesc cu și mai mare avînt pentru ocrotirea sănătății celor ce muncesc.

OGNEAN ELENA
soră la spitalul de șantier nr. 1 Hunedoara

In anii cincinalului

Prin orașul siderurgiștilor

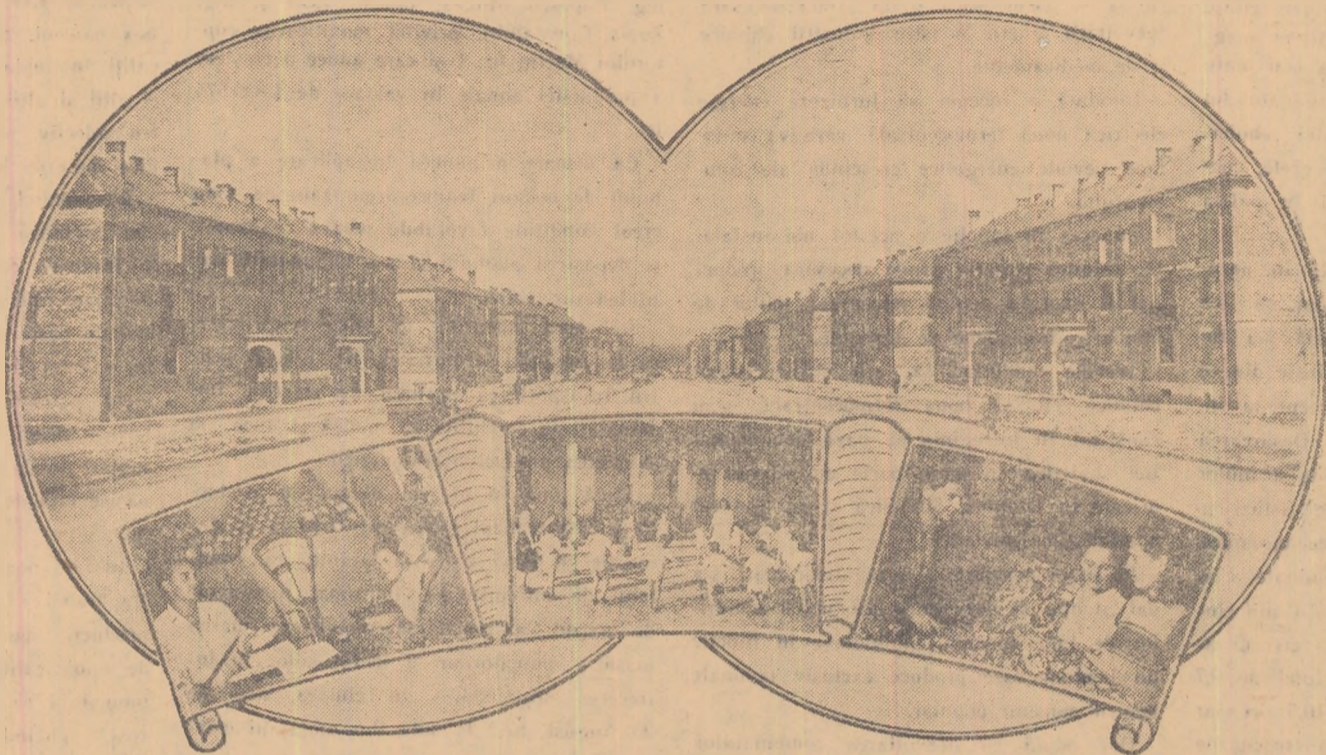
355. Oțelari ca: Forțu Petru, Brinzei Dumitru, Birlea Traian, furnaliști ca Pal Victor, laminatori ca

tăzi aci, în condiții cu adevărat omenești.

Pentru aprovizionarea cu produse alimentare și industriale, locuitorilor orașului muncitoresc le stau la dispoziție magazinele alimentare, textile,

Cetățeanul care cunoaște Hunedoara numai din vremurile apuse cu mai bine de un deceniu în urmă, azi ar fi pus în imposibilitate de a o mai recunoaște. Urșele transformări care au avut loc aci în anii ce au urmat eliberării patriei noastre de către Glorioasa Armată Sovietică, a schimbat din temelii aspectul monoton și înapoiat al vechii uzine de fier și odată cu aceasta, aspectul în ansamblu al întregului oraș, oțel și viața celor ce muncesc.

Una din mărturiile cele mai expresive ale vieții noi care a înflorit pe meleagurile hunedoarei în anii puterii populare — de altfel, ca pe întreg cuprinsul patriei noastre — o constituie și orașul siderurgiștilor, în care locuiesc în prezent mii de muncitori împreună cu familiile lor. Și acest oraș, ale cărui baze au fost puse încă din anul 1947, crește și se dezvoltă neîncetat. Numai în anii cincinalului au fost date în folosință aci, 794 de apartamente confortabile, dintre care numai din 1954 și până în prezent, un număr de

Iorga Nicolae și mulți alți siderurgiști, locuiesc as-

verzi din fața cinematografului „I. C. Frimu“.

chioșcurile alimentare, înzestrate din abundență cu cele mai variate mărfuri, și noua piață care a fost amenajată de curând în apropierea orașului. De asemenea, în creșea și căminul de zi care funcționează în cadrul O.M.-ului, un mare număr de copii ai siderurgiștilor se bucură de îngrijire deosebită, pe timpul cât părinții lor sînt în producție.

Lucrările ce se desfășoară în prezent pentru amenajarea străzilor, a plantațiilor și zonelor verzi, va face în scurt timp din orașul siderurgiștilor o adevărată grădină. Numai în ultimul timp a fost executată canalizarea pe o lungime totală de cca 8 km. și s-a terminat manopera zonei

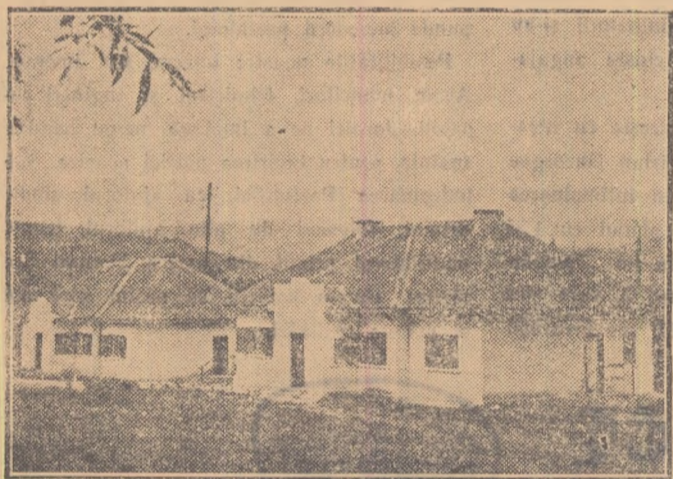
In cartierul cu locuințe individuale

Pe unul din terenurile din imediata apropiere a orașului muncitoresc din Hunedoara a început cu mai bine de doi ani în urmă să se ivească una câte una, noi locuințe muncitorești. Locul bălărilor ce creșteau aici în voie, a fost luat treptat de numeroase clădiri și în scurt timp s-a

Bucurîndu-se de grija deosebită pe care partidul și guvernul o acordă îmbunătățirii condițiilor de viață ale oamenilor muncii, din anul 1953 și pînă în prezent, un număr de 111 muncitori hunedoreni au primit din partea statului împrumuturi

bănești pe termen lung, cu care ei și-au construit locuințe individuale. Numai de la începutul anului 1955 și pînă în prezent, s-au construit aci, prin împrumut de stat, 21 de locuințe. Printre muncitorii care și-au ridicat case în acest nou cartier, se numără: Borșan Ioan, Hlădec Petru, Jengheler Alexandru Stanciu Nicolae, Crăciunescu I. și mulți alții.

În cursul anului viitor, în noul cartier, prin grija sfatului popular orașanesc, se vor efectua lucrări de canalizare, de introducerea a rețelei de apă și lumină, pe o lungime de 3 kilometri.

conturat pe acest teren un adevărat cartier, care crește văzînd cu ochii. Este cartierul cu locuințe individuale pe care muncitorii hunedoreni și le construiesc cu sprijinul și ajutorul multilateral primit din partea statului nostru.

Pentru constructorii hunedoreni

Sarcini de mare cinste le-au revenit constructorilor noului oraș muncitoresc, în transformarea vechii Hunedoare, într-un oraș cu locuințe confortabile. Străzi spațioase, oraș demn de munca plină de abnegație pe care o desfășoară siderurgiștii din cetatea fontei și oțelului, în

cadrul operei de construire a socialismului. În fiecare colțșor al Hunedoarei renăscute, se pot vedea roadele muncii bravilor constructori, care se străduiesc să clădească poporului muncitor locuințe, școli, spitale și multe altele, menite să contribuie la ridicarea standardului de viață al celor ce muncesc.

În toate acestea, se reflectă grija de părinte a partidului și guvernului nostru. Constructorilor de la Trustul 4 construcții din Hunedoara li s-au dat în folosință din cincinalului, pe lângă apartamentele confortabile în care locuiesc și un

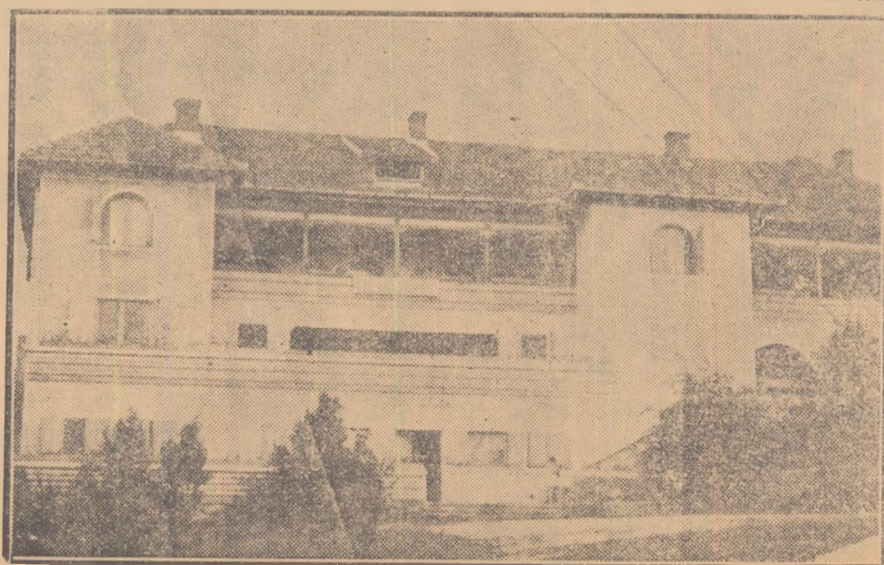
dispensar-policlinică, care este amenajat în tabăra Buitur. Localul este construit modern, dotat cu instalații de apă caldă, ilumină electrică și alte dependențe. Pe lângă policlinică, funcționează un staționar înzestrat cu aparate speciale pentru cură și tratament.

Medicii și personalul sanitar care deservesc acest edificiu sanitar se îngrijesc cu conștiinciozitate de sănătatea constructorilor, străduindu-se să îi redea pe pacienți cât mai repede producției, complet însănătoșiți.

Siderurgiștii la odihnă

liberă, un lucru obișnuit și firesc. În fiecare an sute de mii de oameni ai mun-

Cu ani în urmă, înainte de eliberarea țării noastre, stațiunile balneo-climaterice și cele de odihnă erau puse numai la dispoziția unui pumn de exploatare ce huzureau aci cu banii jecmăniți de pe spina poporului muncitor.

A venit 23 August 1944. În drum spre Berlin, spre birlogul hitleriştilor, care înceseră în sânge popoarele Europei, victorioasa Armată Roșie a eliberat o serie de țări, printre care și țara noastră. În scurt timp de la eliberare, poporul muncitor condus de partid a luat soarta țării în propriile mâini și nedreptățile cu care fuseseră împroscați mai înainte cei ce muncesc, au fost lichidate una după alta.

Concediul de odihnă anual, drept al oamenilor muncii despre care nici nu se putea vorbi în timpul vechii României subjugate, a devenit azi în republica noastră

cli își petrec concediile de odihnă în minunatele stațiuni balneo-climaterice și la cacole de odihnă ale patriei.

Din Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej“, de pildă, de la începutul anului 1955 și pînă în prezent, au fost trimisi la odihnă sau pentru îngrijirea sănătății, un număr de 1.172 de muncitori. Numai la vila pe care o are combinatul amenajată în stațiunea Geoagiu, și-au petrecut concediul de odihnă în această perioadă 72 de familii ale siderurgiștilor, cum ar fi familia tovarășului Oancea Dionisie, Militaru Constantin, Kischner Ioan, Moro Anton și ale multor alții.

În seriile următoare, pînă la închiderea stațiunii, vor mai fi trimise la Geoagiu încă 60 de familii ale siderurgiștilor, unde pe timpul concediului au create cele mai bune condiții, menite să le asigure o odihnă plăcută.

Succesele siderurgiștilor în cinstea mării sărbători

Se împlinesc la 23 August 1955, unsprezece ani de la eliberarea patriei noastre de către Glorioasa Armată Sovietică. Unsprezece ani de muncă creatoare, plină de abnegație, în slujba construirii socialismului.

Alături de toate fabricile și uzinele din țară, în anii regimului nostru democratic-popular, și combinatul nostru s-a dezvoltat. Dintr-o uzină învechită, cu o tehnică scăzută care aducea profituri citorva magnați ai oțelului, ea a devenit cea mai mare producătoare de fontă, oțel și laminate din țară; o uzină modernă, de înaltă tehnicitate, pilon de bază al industriei grele, cheazăie a construirii socialismului în patria noastră.

Rînd pe rînd, furnalele lăsate în paragină de zeci de ani, au început să dea fontă. Munca istovitoare manuală s-a înlocuit treptat cu mijloace mecanizate din ce în ce mai perfecționate. S-a trecut la încărcarea mecanică a furnalelor. Desărcarea și încărcarea zilnică din vagoane a miilor de tone de materiale, se face astăzi aproape în întregime cu mijloace mecanice.

Producția de fontă, oțel și laminate a ajuns la cifre nebănuite în trecut. În anii cincinalului, producția de fontă a crescut aproape de 7 ori, producția de oțel de 9,7 ori, producția de laminate de 10,5 ori, iar producția de energie electrică a crescut de 8 ori.

Acest lucru a fost posibil datorită grijii permanente a partidului și guvernului nostru pentru industrializarea socialistă a țării și îndeosebi dezvoltarea cu precădere a industriei grele — mîndria poporului muncitor, temelie înfloririi patriei noastre dragi. Pentru dezvoltarea Hunedoarei s-au alocat fondurile necesare pentru realizarea unor mari lucrări de investiții, lucrări în majoritatea lor făcute cu ajutorul neprecupețit al mării noastre prietene — Uniunea Sovietică.

În anii puterii populare s-a trecut la proiectarea și dezvoltarea sistematică a întregului combinat. Noi și noi agregate sînt date pe rînd în funcție. Astfel, în 1952 a intrat în funcție primul furnal de o mare capacitate; ceea ce este important, îl constituie faptul că procesul de producție este complet automatizat, mărind productivitatea muncii și ușurînd efortul fizic al oamenilor. În anul 1954 a intrat în funcțiune

prima fabrică de aglomerare din țara noastră, iar în cinstea celei de a 11-a aniversări, a intrat în funcție uzina coșo-chimică

— cea mai modernă instalație de acest fel din sud-estul Europei. În afară de coș, ea va da de asemenea materia primă necesară dezvoltării liniei noastre industriei chimice și de medicamente.

Totodată a început să furnizeze energie electrică noua termocentrală, care va satisface nevoile energetice crescînde ale combinatului.

Punerea în funcție a acestor noi instalații, asigură materia primă necesară producției și energia pentru antrenarea miilor de motoare, mecanisme și agregate.

Trebuie subliniat că, atît uzina coșo-chimică cît și noua termocentrală, s-au construit în întregime pe baza documentației sovietice, în mare parte cu utilaje fabricate în Uniunea Sovietică și cu ajutorul specialiștilor sovietici.

Pe lângă dezvoltarea agregatelor mari, s-a dat atenție și dezvoltării producției bunurilor de larg consum, punîndu-se în funcție un laminor care produce exclusiv laminate pentru consum popular.

Dar odată cu dezvoltarea combinatului, au crescut și oamenii, cadrele. Nivelul tehnic al muncitorilor, maiștrilor și inginerilor, a crescut și crește neconținut. Ei au învățat să facă fontă și oțel mai mult și de bună calitate. Datorită însușirii tehnicii, indicii de utilizare ai agregatelor, au crescut an de an. Astfel, față de 1950, indicele mediu de utilizare al volumului util al furnalelor este cu 26 la sută mai mare. De asemenea s-a utilizat mai bine suprafața vetrelor cuptoarelor Martin, dîndu-se în luna iulie 1955, cu 15 la sută mai mult oțel pe metru pătrat decît în 1950.

Procesul de producție s-a îmbunătățit și se îmbunătățește neconținut datorită numeroaselor invenții, inovații și raționalizări, propuse de muncitorii, tehnicienii și inginerii din toate sectoarele, cît și punerii în aplicare a numeroaselor măsuri tehnico-organizatorice, izvorîte din rîndul muncitorilor. De la începutul anului acesta, s-au propus și pus în aplicare 320 de inovații, care

CATANA NICOLAE

Director general al Combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” Hunedoara

aduc economii de lei 8.550.347, contribuind totodată la creșterea producției și îmbunătățirea condițiilor de lucru. Ca exemplu,

putem cita inovația colectivului de la oțelărie, compus din tovarășii: Ciocea Petru, ing. Popescu Mircea, lancau Iosif și ing. Zapis Constantin, privind modificarea cuptorului Martin nr. 1 și care aduce o creștere a producției anuale în valoare de 1.829.574 lei.

Ca urmare a punerii în aplicare a planului de măsuri tehnico-organizatorice, s-au creat condițiile favorabile pentru realizarea și depășirea planului și s-a îmbunătățit calitatea producției.

Aplicarea măsurilor de mică mecanizare, ca de exemplu la furnalele nr. 1 și 4, pentru transportarea prafului de siderită, îmbunătățește condițiile de muncă și duce la creșterea productivității muncii.

Dacă pînă în prezent planul de producție a fost realizat și depășit, aceasta se datorește în bună parte și faptului că, comitetul de întreprindere, îndrumat neconținut de partid, a reușit să mobilizeze marea masă a muncitorilor și tehnicienilor în întrecerea socialistă. În cinstea zilei de 23 August, 87,2 la sută din angajații combinatului s-au întrecut tovarășește pentru creșterea producției și productivității muncii, pentru întărirea puterii economice a patriei. În întrecere, prin rezultatele obținute, muncitorii, tehnicienii și inginerii noștri și-au manifestat dragostea față de marea noastră sărbătoare națională.

Astfel, lunile iunie și iulie 1955, au constituit luni cu producție de vîrf în toate sectoarele productive ale combinatului. Furnaliștii au dat patriei în luna iulie cea mai mare cantitate de fontă produsă vreodată în Hunedoara. Oțelarii și laminatorii și-au îndeplinit de asemenea cu cinste angajamentele luate.

Combinatul nostru se mîndrește cu tovarășii ca: prim-furnalistul Bistriean Gheorghe de la furnalul nr. 2, care în împlinirea lui 23 August și-a depășit planul cu 1,55 la sută, tovarășii din brigada lui Tămpău Constantin de la furnalul nr. 3, care și-a depășit planul cu 4,86 la sută, sau tovarășii

din brigada lui Cazan Ștefan de la furnalul 6, care și-a depășit planul cu 7,84 la sută. Fac de asemenea cinste combinatului, oțelarii ca Brinzei Dumitru, Costache Vasile și Jecu Gheorghe, care și-au depășit sarcinile de plan între 17-22 la sută. La fel, laminoriștii nu se lasă mai prejos. Schimbul tov. Constantin Petru, a realizat o depășire de 8,13 la sută față de plan. Asemenea oameni, creșcuți și educați de partid, căliți în lupta cu greutățile și alături de ei alții și alții, sînt mîndria întregului nostru colectiv, oameni care și-au însușit tehnica meseriei lor, pe care o împing înainte.

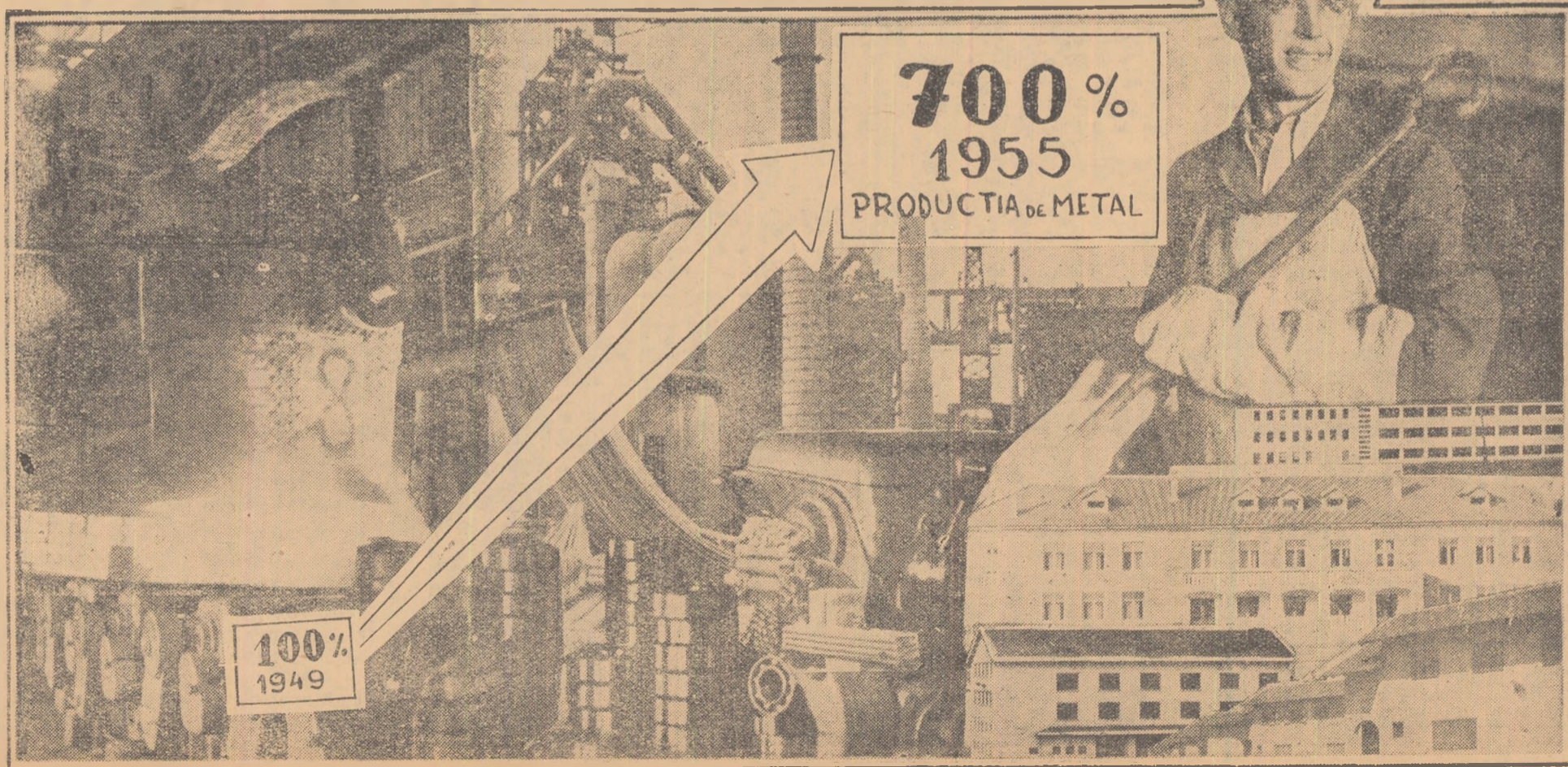
Răspunzînd la chemarea întreprinderilor din regiunea Stalin, muncitorii, tehnicienii și inginerii combinatului nostru, și-au luat angajamentul să dea patriei acumulari socialiste peste plan, pînă la 23 August 1955, în valoare de 4.428.373 lei. Acest angajament patriotic a fost realizat înainte de termen. Pînă la 15 august au rezultat acumulari totale de 4.687.517 lei, adică o depășire față de angajamentul luat, cu 262.144 lei.

În fața noastră stau sarcini tot mai mari. Va trebui să asigurăm pe viitor patriei o producție sporită de fontă, oțel și laminate de bună calitate, să mărim productivitatea muncii și să reducem neconținutul prețului de cost, aplicînd tehnica cea mai înaintată. Pentru atingerea acestor obiective, va trebui intensificată și mai mult întrecerea socialistă, stimulat cît mai mult spiritul creator al maselor, în vederea descoperirii și utilizării a noi și numeroase rezerve interne, a noi inovații și raționalizări și a aplicării de noi măsuri tehnico-organizatorice.

Succesele obținute în împlinirea lui 23 August, sînt mari, frumoase. Ele sînt puncte de plecare spre noi realizări mai mari și deosebite. Partidul cere cu încredere mai mult de la noi, și noi vom răspunde încrederii partidului.

Posibilitățile noastre interne sînt imense. Avem muncitori, tehnicieni și ingineri capabili, dornici de a împinge mereu tehnica înainte, pentru întărirea patriei noastre. Sub îndrumarea Partidului, cu ajutorul sindicatului, folosind din plin ajutorul tehnic multilateral primit din partea Uniunii Sovietice, sîntem hotărîți să pășim spre noi și mărețe realizări.

Bilanțul MUNCII NOASTRE PASNICE

De plaiuri hunedorene

Printre pădureni — în satele de pe vîrf de munte

Viața pădurenilor, locuitori străvechi ai plaiurilor pitorești din această frumoasă și bogată regiune a patriei, cu izvoare reci și cristaline, cu aer curat și rece ce îți îmbujorează fața, era grea în timpurile de demult. Dar dirzenia acestor oameni crescuți în mijlocul naturii a biruit greul. Când barbarii veneau să-i jefuiască, ei blocau trecătorile, și în locuri strîmte, știute numai de ei, se năpusteau cu toții, bărbați, femei, bătrîni și chiar copii, asupra dușmanilor, pe care îi goneau de pe pămîntul lor drag.

Acești oameni dîrzi și neînduplecați, mai păstrează și acum tradițiile străbunilor noștri daci. Portul, obiceiurile, casele așezate pe coaste de deal și în vale lingă pîrîu, cîntecul vioi, și jocurile săltărețe, au rămas aproape aceleași, pînă în zilele noastre.

În anii cînd la cîrma țării se perindau partidele istorice acești oameni minunați erau bațjocoriți. Li se spunea „mormirlani”, „mocani” și chiar „sălbatici”. Întreaga populație era analfabetă. Bolile măcinau de timpuriu viețile lor.

Pe timpul sălbaticiei exploatarea burghezo-moșierești, viața lor a devenit și mai amară ca în anii năvălirilor barbare. Exploatatorii și-au întins ghiarele lor hrăpărețe spre pădurile bogate în lemn de foc și cherește, care au fost tăiate cu sălbăticie, fără a mai planta puișii în loc. Numai profiturile fabuloase îi interesau pe exploatare. Brate de muncă aveau destul de eftine, că doar jandarmii își făceau „datoria”. În inimile pădurenilor fierbea mînia. Uneori, cînd le ajungea cuțitul la os și nu mai puteau răbda crîncea exploatare, puneau mina pe țăpine, pe topoare și alun-gau pe antreprenorii care-i jermăneau. Dar după aceea, exploatarea era și mai crudă. Atunci, cînd primeau salariile căutau să-și potolească amarul în cîrciumile speculanților ca alde Maier Leopold, Opriș Ghizela, Maier Bernat și alții. În acest fel, exploatarea era mai ușoară, mîntea le era întunecată de otrava băuturilor și munciau pînă cădeau pe brînci. De multe ori, se întîmpla ca în mrejele belșei să fie striviți acolo sus în vîrfurile de munte, de copacii care se prăvăleau peste ei.

În prăvăliile speculanților de tot soiul veneau numai bănturi. Unelte pentru lucrul pămîntului, fîină, porumb sau alte produse de care aveau nevoie oamenii, nu le puteau găsi. Aceștia, nu aduceau mărfurile de care aveau nevoie muncitorii de la pădure, ci mărfuri de pe urma cărora puteau cîștiga cît mai mulți bani.

Pentru a-și asigura hrana, pădurenii erau nevoiți să coboare la țîrg în Hunedoara sau la Hațeg de unde își cumpărau cele necesare. Plecau din creasta munților cu 3-4 zile înainte de țîrg, și ajungeau istovii abia în ajunul acestuia. Dormeau pe unde puteau, și uneori chiar sub cerul liber. A doua zi după ce cumpărau un săculeț cu fîină, un topor, sau un plug, le luau în spate cărîndu-le pînă sus, în creierul munților.

Așa era viața de altă dată a pădurenilor din satele și cătunele de munte.

A răsărit soarele

Cum după o noapte întunecoasă, zgudu-ită de o furtună năpraznică, razele argintii ale soarelui ivite de după creasta munților înlătură întunecimea nopții și trezește natura la viață, tot așa, neuitata zi de 23 August 1944, a trezit milioanele de oameni din țara noastră la o viață nouă și odată cu ei, și pe pădurenii de pe plaiurile Hunedoarei, care dealungul istoriei și-au dat tributul suferinței și umilinței.

Puterea populară, a transformat viața satului și a cătunului. Munca și viața a devenit mai înfloritoare în cătunele ascunse în văi și pe povîrnișuri. Pădurile au început

să fie refăcute. În cătune au fost trimiși învățători care să scoată pe locuitorii pădurilor din bezna neștiinței de carte. Au luat ființă cooperative care pun la dispoziția pădurenilor, mărfurile de care au nevoie, iar ei valorifică prin cooperative produsele muncii lor. În 71 de sate și cătune din raionul Hunedoara, există școli elementare de ciclu I, iar 14 din cele 15 centre de comune au școli elementare de ciclu II. În anii cincinalului 4.000 de analfabeți au învățat carte. Aproape în fiecare sat există cîmin cultural, unde oamenii din popor prezintă programe artistice, ce slăvesc partidul și viața nouă pe care o trăiesc. Caravanele cinematografice străbat printre dealuri, prin văi și lunci, pentru a duce în cele mai îndepărtate sate și cătune lumina ce izvorăște din filmele științifice și educative. Ziarele pătrund în fiecare vîrf de munte și sint citite cu nesăț de „sălbatici” de altă dată, care acum au învățat tainele solvelor, în școlile elementare și de alfabetizare.

Pe drumul vieții noi

Soarele care a răsărit la 23 August deasupra patriei noastre, a luminat mințile pădurenilor, le-a deschis inima și gîndurile care cu 11 ani în urmă erau ferecate. Ei muncesc astăzi cu drag la tăiatul lemnului, la plantarea pădurilor, la creșterea oilor și în mine. Învîing și supun natura voinței lor. Ei smulg mereu petece de pămînt de pe coastele dealurilor, unde oile pădurenilor, unite în întovărășiri zootehnice au îngrișat pămîntul pe care ei îl cultivă cu griu, seacă, legume și zarzavaturi.

În viața satului și a cătunului, au mai avut loc multe transformări. „Lampa lui Ilici” a pătruns în locuințele a mii de oameni. Aparatul de radio și difuzorul face viața lor mai frumoasă și mai distractivă. În satele de munte, cuvîntul tipărit numai este o taină. Peste 80 la sută din locuitorii satului de munte, citesc cu regularitate ziarele.

Mulți dintre locuitorii pădurilor, sint mîneri de frunte la Ghelar sau la Teliuc, oțelari și furnaliști de ispravă la Hunedoara, cadre de nădejde în aparatul politic și de stat, destoinici ostași sau ofițeri ai armatei populare, studenți sirguincioși în institutele de învățămînt superior. La Vadu Dobrii unde în anii de demult, străbunii pădurenilor de astăzi, au căzut vitejește în luptă cu năvălitorii, sau în timpul războaielor ce au zguduit zeci și zeci de ani aceste ținuturi, acum, există o tabără de vară pentru copiii oamenilor muncii, unde își petrec vacanța în zilele însorite de vară.

August 23, a croit cale nouă cătunelor și satelor ce se întind dealungul bătrînei Cerne. Și pentru pădureni a răsărit soarele, în neuitatul an 1944, cînd oștile poporului frate de la răsărit, ne-au eliberat țara de sub jugul fascist, pentru totdeauna.

Un exemplu, dintr-o mie

În cătunul Dăbica, comuna Toplița, în cei 11 ani de la eliberarea țării s-au petrecut multe transformări. În locul cămăruței pline de igrasie de la moara satului, așa zisa școală primară pe timpul regimurilor burghezo-moșierești, a fost clădită în mijlocul satului o școală nouă, dotată cu toate materialele de învățămînt ce sint necesare. Învățătoarea Beleanu Elisabeta, o femeie energetică în vîrstă de vreo 35 de ani, s-a străduit să încadreze toți copiii în învățămîntul elementar, reușind ca în decurs de 3 ani să lichideze complet analfabetismul în rîndul tineretului.

Seara, cînd copiii plecau spre case, în locul lor învățau pe aceleași bănci, la lumina lămpii, părinții, frații și bunicii lor.

În prezent analfabetismul, această tristă amintire a trecutului, este aproape în întregime lichidat. 90 la sută din populația cătunului a învățat carte.

Tinăra Bistriana Fica, are 19 ani, și nu

știa carte cînd iubitul ei, Micoane Gheorghe, a plecat în armată. El îi scria mereu scrisori, dar ea nu-i răspundea, deoarece se sfîia să meargă la altele pentru a le ruga să îi scrie răvaș, pentru Gheorghică al ei. În cele din urmă s-a hotărît să învețe carte, cu toate că înainte îi era rușine. Ce, ea fată mare, să meargă la școală? Dar acum, a văzut că mai mare e rușinea, să nu știi a scrie.

În puțin timp a învățat carte. Cu litere puțin stîngace la început, cu mina-i tremurîndă, Fica i-a scris plină de emoție lui Gheorghe, prima scrisoare: „Dragă Gheorghe, sint tare bucurată. Eu am învățat carte la cursul de alfabetizare. Iartă-mă că nu ți-am scris pînă acum. De acu înainte ți-o scrie mai des...”

Aceste rînduri sint destul de convingătoare. Strădania tinerei fete pentru a învăța carte, împletită cu dragoste, mîndria cu care înștiințează pe iubitul ei, despre acest eveniment, vorbesc poate mai mult de cît filele groase ale unui roman.

Un alt exemplu, destul de sugestiv este al tovarășei Preda Anișca, o fetișcană rumenă la față și puțin timidă. Nici ea nu știa carte. La cursul de alfabetizare și-a dat toată silința să învețe mai bine. Și a învățat.

Atunci, cînd echipa artistică a satului, a început pregătirea pentru concursurile cîminelor culturale, ea a cerut să joace pe scenă. Da, da! Nu vă mirați! Preda Anișca, analfabetă cu un an în urmă, a jucat teatru. Poate că unii din cititorii noștri au văzut-o pe scena grădinii de vară „I. C. Frimu” din Hunedoara, că doar echipa artistică din Dăbica a luat premiul la concursul pe raion.

Asemenea fapte, nu sint întrutotul deosebite. Ele se petrec în viața de toate zilele a mii și mii de oameni din satele și cătunele de pe plaiurile Hunedoarei și ale patriei.

Prietenul lui moș Gheorghe

Moș Gheorghe Cătescu din Dăbica, are 70 de ani. Anii mulți pe carei poartă în spate nu-l arată să fie așa de bătrîn. Mai merge și acum cu vitele pe coastă. Dar niciodată nu-i lipsește prietenul nedespărțit, cartea. De și-i bătrîn, el vede să citească și acum, fără ochelari. Moș Cătescu a citit toate cărțile din biblioteca satului. Una n-a rămas nerăsfoită de mîinile lui bătrîtorite. Adesea, vine la școală la învățătoarea Beleanu și niciodată nu pleacă pînă nu i dă să citească măcar o broșurică, că de nu... se supără loc.

— Ce cărți noi, îi mai dai moșului să citească — se adresa moș Gheorghe — tovarășei Beleanu.

— Am primit acum romanul „Mama” de Maxim Gorki.

— Îmi place tare mult cum scrie Gorki. Mi-au ajuns la inimă, slovele lui.

— Ce carte să-ți dau acum moș Gheorghe?

— Apoi ține mai înții pe asta care am citit-o, „opere” de Pușchin... și asta mi-a plăcut mult. În schimb să-mi dai romanul „Mama”.

„Oameni ca moș Gheorghe care în trei ani, au citit peste 600 de volume, nu este un fapt nou în viața satului. Ca el, mai sint mulți, mulți de tot, în satele și cătunele patriei care citesc cu pasiune romane ale clasicilor literaturii universale și cărți de valoare ale scriitorilor cu renume.

În satul Dăbica și în comuna Toplița s-a transformat viața, s-au transformat și oamenii. Din mijlocul sătenilor din comună, au crescut oameni noi, luminați, cu dragoste de muncă.

Cu ei, muncitorii pădureni se mîndresc. Partidul a creat drum nou pe plaiurile hunedorene, și ei își croiesc după îndemnul partidului, viața nouă pe înălțimile bogate ale munților Poiana Rusca.

I. ROȘIANU

MIHAI BENIUC

S L A V Ă

*Știu drumul meu, dar important e
Nu cînd și cum se va sfîrși,
Ci pe spinarea grelei pante
Mereu în frunte a su.*

*Hai, tineret, și ne-om întrece!
Cu voi mi-e drag acest suis.
De-ajunge la izvorul rece
Unul din voi. — nu cat pieziș.*

*Și n-am să rup cu lăcomie
Intiul edelvais brumos —
Nu-mi trebuie podoabe mie,
N-am fost nicicînd un om fîlos.*

*— Să fie fala a cui se cade,
A celor ce-au pierit în lupte,
Ca din truditele noroade
Dușmani să nu se mai înrupte.*

*A celor ce-au purtat făclia
Și flamura dreptății noastre,
Să fie-a noastră casa, glia
Și slobozi noi sub zări albastre.*

*— Să fie fala a cui se cade,
A celor ce-nfrățiți cu noi
Tirani au dîmîcat în spade,
Să pună cavăt la nevoi.*

*A celor ce pe Criș, pe Someș,
În drumul lor către Berlin,
Cu drag te-au învățat că om ești,
Și nu-i drept să trăiești în chin.*

*— Să fie fala a cui se cade,
A celor ce-au făcut luptînd
Ca țara domni să n-o mai prade,
Să nu mai fie robii nicicînd.*

*A celor ce-i numim doar simpli
Cu-acest cuvînt măreț: Partid!
A celor ce subjugă timpul
Și porți noi vieții noi deschid.*

*— Să fie fala a cui se cade,
A celor ce muncesc, vezi bine,
A omului ce-aduce roade
Din cîmp, din mină, din uzine.*

*A celor ce dau piinea, vinul,
Cărbunele, petrolul, sarea,
Oțelul, cînepa și inul,
Și țării noastre apărarea.*

*Iar nouă, tineri sau bătrîni,
Fremătători ca o dumbravă,
Destul ni-i că ni-i dată-n mîini,
Ca s-o cîntăm, a vremii slavă!*

Schimburi de onoare

Hunedoara

Pentru a cînti ziua de 23 August cu noi succese pe frontul producției, în ziua de 19 august pe șantierele de construcții ale Trustului 4, au fost organizate însoțite schimburi de onoare, în care, constructorii au obținut cei mai înalți indici de realizare a planului. La lotul III, cei 11 fierari-betonisti din brigada condusă de Gheorghe Ioan, au întrecut sarcina de plan la montarea armăturilor, cu 79 la sută, brigada condusă de Semeș Paul, a executat cu 56 la sută mai multe tencuieli și a lui Tîmpea Avram, de la lotul I, cu 48 la sută mai multe săpături. Între 14—71 la sută a depășit sarcina de plan prevăzută pe această zi și brigada de zidari îndrumată de Dîrlea Damian, săpătorii din brigada lui Ciobanu Mihai, tencuitorii ce alcătuiesc brigada lui Victor Pojar de la lotul II, excavatoriștii conduși de Tamaș Gheorghe și alții.

★

Călan

În cadrul schimbului de onoare de la uzina „Victoria” Călan, organizat în ziua de 17 august, membrii echipei conduse de turnătorul Bogos Martin de la sortimentul tucerie comercială, au executat cu 60 la sută mai multe piese. La fel ca ei și echipa condusă de tov. Niculici Zamfir, a turnat cu 75 la sută mai multe radiatoare peste sarcinile de plan. Rezultate frumoase au obținut și tovarășii Aneciuc Mihai și Anton Mihai de la sortimentul bunuri de larg consum, depășindu-și sarcinile planificate cu 50 la sută. De asemenea turnătorii Ciupar Arpad, Goți Gheorghe, Dubaru Nicolae și alții au obținut indici de depășire a planului între 29-45 la sută.

TĂUTAN GHEORGHE
corespondent voluntar

Schimb de note între guvernul sovietic și guvernul Republicii Federale Germane

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

La 12 august, ambasada U. R. S. S. în Franța a primit, prin intermediul ambasadei Republicii Federale Germane, nota guvernului Republicii Federale Germane în legătură cu propunerea guvernului sovietic în problema stabilirii relațiilor di-

plomatice, comerciale și culturale între U.R.S.S. și R.F.G. și a organizării tratativelor corespunzătoare acestui scop. La 19 august, ambasada U.R.S.S. în Franța a remis ambasadei Republicii Federale Germane răspunsul guvernului sovietic la sus-menționata notă a guvernului Republicii Federale Germane.

Nota guvernului Republicii Federale Germane

Guvernul federal confirmă primirea notei guvernului U.R.S.S. din 3 august 1955 în care guvernul sovietic își exprimă dorința ca proiectatele tratative între delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și Republicii Federale Germane să aibă loc la Moscova, la sfârșitul lui august sau la începutul lui septembrie.

Guvernul federal ar vrea să se declare de acord cu această dorință. Dar întrucât această călătorie necesită efectuarea anumitor pregătiri la Bonn, care în luna august sunt mai dificile din cauza vacanței parlamentare, guvernul federal propune ca tratativele să înceapă la Moscova aproximativ la 9 septembrie 1955.

În nota sa din 30 iunie 1955, guvernul federal s-a declarat deja de acord cu propunerea sovietică din 7 iunie, care prevede discutarea problemei stabilirii de relații diplomatice, comerciale și culturale între cele două țări și examinarea problemelor legate de aceasta. Ținând seama de faptul că în nota sa din 3 august 1955 guvernul sovietic a propus de asemenea să se examineze problema unui schimb de documente în vederea stabilirii de relații diplomatice, precum și problema încheierii unui tratat comercial și a încheierii unei convenții culturale, guvernul federal declară că este de acord ca în cursul tratativelor să fie discutate măsurile care par oportune pentru pregătirea schimbului acestor documente și încheierea acordurilor corespunzătoare în domeniile menționate.

Nota guvernului sovietic

Confirmând primirea notei guvernului Republicii Federale Germane din 12 august 1955, guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste are onoarea să comunice că este de acord ca tratativele cu delegația guvernamentală a Republicii Federale Germane, în frunte cu domnul cancelar Adenauer, să înceapă la Moscova, la 9 septembrie.

Guvernul sovietic ia act de consimțământul guvernului R.F.G. de a discuta problema stabilirii de relații diplomatice, comerciale și culturale între U.R.S.S. și

Guvernul federal consideră că discutarea problemei stabilirii de relații diplomatice, comerciale și culturale face necesară discutarea altor probleme care sînt legate din punct de vedere politic de problemele menționate de guvernul sovietic și care, îndeosebi, nu pot fi despărțite de problema stabilirii de relații diplomatice între cele două țări. Este vorba de problema unității naționale a Germaniei; de rezolvarea acestei probleme depinde crearea unui sistem îndreptat spre asigurarea securității europene. Este vorba, în afară de aceasta, de problema eliberării germanilor reținuți încă în momentul de față pe teritoriul sau în sfera de influență a Uniunii Sovietice, sau cărora li se fac alte greutăți care îi împiedică să părăsească teritoriul menționat sau sfera de influență menționată. Intregul popor german dorește fierbinte reglementarea cât mai grabnică a acestei probleme, pe care o consideră un element necesar în vederea normalizării relațiilor sale cu Uniunea Sovietică.

Guvernul federal este convins că pentru obținerea unei rezolvări satisfăcătoare a problemelor pe care guvernul sovietic le pune pe primul plan, este necesar ca între cele două guverne să aibă loc o discuție deschisă și să intervină o înțelegere asupra tuturor problemelor legate de aceasta.

12 august 1955.

Ciocniri violente între muncitori și poliție la Nantes

PARIS (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că la 18 august la Nantes (centru industrial din departamentul Loire-Intérieure) au avut loc ciocniri violente între muncitorii de la întreprinderile industriale din oraș și poliție.

În urma refuzului patronilor de a satisface revendicările lor, peste 10.000 muncitori de la șantierul naval și de la întreprinderile din oraș au organizat în după-amiaza de 18 august o mare manifestație de protest pe străzile orașului.

Pretextînd o așa-zisă „provocare” din partea muncitorilor, reprezentanții autorităților au întrerupt tratativele care se desfășurau la prefectură între autorități

și delegații sindicali și au ordonat unităților din așa-zisele „detașamente republicane de securitate”, mobilizate special în oraș, să „restabilească ordinea”. Au fost răniți 60 de muncitori, dintre care 10 grav. Unul dintre aceștia a încetat din viață.

Noi incidente s-au produs la Nantes în cursul după amiezii de vineri. Agenția France Presse relatează că un mare număr de manifestații au încercat să invadeze închisoarea orașului pentru a elibera pe greviștii arestați de poliție cu prilejul manifestațiilor de joi. Puternice forțe de poliție au fost concentrate în interiorul curții închisorii pentru a împiedica pătrunderea manifestațiilor în închisoare.

Noi arestări în Cipru

NICOSIA (Agerpres). — Știrile transmise de agențiile de presă arată că în insula Cipru situația continuă să se mențină încordată. Numai în cursul zilei de 18 august, în cursul unui așa-zis „raid surpriză”, la care au participat unități de poliție și trupe, au fost arestate 33 de persoane printre care mai multe personalități de seamă din viața publică.

Correspondentul agenției France Presse

anunță de asemenea că arhimandritul grec Stamatopolus a primit ordin din partea guvernatorului britanic al insulei să părăsească Cipru: pînă în ziua de 19 august. Agenția France Presse reproduce o declarație a prelatului, care arată că intenționează să meargă la Londra pentru a contesta în fața unui tribunal britanic validitatea ordinului de expulzare.

Alegerea organelor de conducere ale F. M. T. D.

VARȘOVIA (Agerpres). — La 18 august, Consiliul F.M.T.D. s-a întrunit în ședințe de închidere a lucrărilor sale.

Au fost aleși în unanimitate:

Președinte al F.M.T.D. — Bruno Bernini; vicepreședinți — delegați ai organizațiilor de tineret din China, Cuba, Marea Britanie, India, Polonia, Cehoslovacia, U.R.S.S., S.U.A.; secretar general — Jacques Denis; Comitetul Executiv al F.M.T.D., format din 35 de membri, printre care și Cornel Fulger, prim-secretar al C.C. al U.T.M.

În comitetul executiv al F.M.T.D. au fost rezervate două locuri pentru reprezentanți ai tineretului din India și S.U.A.

Secretariatul F.M.T.D. se compune din: președinte Bruno Bernini; secretar general, Jaques Denis; membri: Orlando Gomez (Brazilia), Cen Li-jen (China), Valentin Vdovin (U.R.S.S.), Malcom Nixon (Anglia), Antal Gonyai (Ungaria) — casier. Pentru reprezentanții tineretului din S.U.A. și India au fost rezervate cîte un loc în secretariat.

Consiliul a însărcinat secretariatul să întărească legăturile cu organele O.N.U. și organizațiile internaționale care se ocupă de problemele culturii și învățămîntului.

Consiliul a aprobat hotărîrea Comitetului executiv cu privire la stabilirea de relații cu organizația „Tineretului Popular al Iugoslaviei” și cu alte organizații din Țările Scandinave, precum și hotărîrea ca secretariatul F.M.T.D. să adreseze din nou conducerii Adunării Mondiale a Tineretului, Uniunii internaționale a tineretului și tineretului socialist, Uniunii internaționale a organizațiilor creștine ale tineretului, Congresului mondial al tineretului musulman și altor organizații internaționale propunerea de a se întîlni și a discuta problemele unei colaborări cu ele.

Intr-o altă rezoluție Consiliul F.M.T.D. mulțumește călduros Comitetului antifascist al tineretului sovietic pentru invitația ca cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților să aibă loc în anul 1957 la Moscova.

Vizita delegației parlamentare a R. P. F. Iugoslavia la centrala atomoelectrică din U.R.S.S.

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

La 19 august delegația Skupșcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia, care se află în Uniunea Sovietică la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S., a vizitat centrala atomoelectrică a Academiei de Științe a U.R.S.S.

După vizitarea centralei atomoelectrice,

delegația a înscris următoarele în cartea de impresii: „Ne bucură foarte mult faptul că ne-a fost oferită posibilitatea de a vizita această remarcabilă construcție. În țara noastră se consideră că folosirea energiei atomice în scopuri pașnice va deschide noi căi pentru construirea comunismului”.

Victorii ale oamenilor muncii din S. U. A.

NEW YORK (Agerpres). —

După cum anunță agenția Associated Press, în urma unui acord intervenit între societatea „Kennecott Copper Corporation” și Uniunea internațională a muncitorilor din mine, uzine și topitorii, în patru state din S.U.A. a luat sfîrșit greva muncitorilor din industria cuprului. În fața situației critice create în întreaga industrie americană a cuprului de această grevă care a durat 47 de zile și care, după cum subliniază agenția Associated Press, „a costat scump” firmele producătoare de cupru, conducerea acestor firme a fost nevoită să satisfacă revendicările muncitorilor cu privire la îmbunătățirea condițiilor de salarizare.

Un purtător de cuvînt al societății „Kennecott Copper Corporation”, anunță că 11.000 de muncitori din industria cuprului din statele Utah, Noul Mexic, Nevada și Arizona se mai află încă în grevă.

★

NEW YORK (Agerpres). —

La 17 august a luat sfîrșit greva celor 2.000 de actori, cîntăreți și crainici din studiourile producătoare de filme televizate de la Hollywood.

Greva s-a încheiat în urma semnării unui nou contract colectiv între conducerea studiourilor și Asociația artiștilor de cinematograf, contract cuprinzînd condițiile de salarizare cerute de asociație.

Înrăutățirea vieții populației rurale din Brazilia

MONTEVIDEO (Agerpres) — TASS transmite: Presa din America Latină relatează despre înrăutățirea continuă a vieții populației rurale din Brazilia.

Descriînd viața țăranilor, ziarul brazilian „Imprensa Popular” declară:

„Peste 70% din populația țării locuiește la sate și nu are pămînt. Țăranii trăiesc în cea mai neagră mizerie. Ei nu au ce mânca, nu au ce îmbrăca... Din cea mai fragedă vîrstă copiii țăranilor sînt nevoiți să lucreze din zori și pînă în noapte pe pămîntul latifundiarului împreună cu părinții lor. Ei nu frecventează de fel școala și nu știu nici măcar să se semneze...”

Țăranii locuiesc în cocioabe din frunze de palmier, acoperite cu paie de orez; dorm în paturi făcute din crengi. Ei nu au nici un fel de mobilă; doar cîteva butuci în loc de scaune și în cîteva borcane de tablă

vechi ei își pregătesc mîncarea sărăcăcioasă fără grăsimi, din fasole și orez...”

Presa braziliană relevă că principalul motiv al vieții de mizerie a populației de la sate este lipsa de pămînt a maselor de țărani și concentrarea pămînturilor în mîinile latifundiarilor.

Potrivit datelor recensămîntului agricol, în 1950, în Brazilia 3.44 la sută din gospodăriile țărănești dețineau între 500 și 100.000 de hectare fiecare, adică 58 la sută din întreaga suprafață arabilă, 65 de gospodării, ceea ce reprezintă 0.003 la sută din numărul gospodăriilor, dețineau peste 100.000 de hectare.

În același timp, după cum sublinia ziarul „Correio de Manhã” din 11,5 milioane de țărani, numai o cincime au pămînt, 81 la sută din populația rurală nu are de fel pămînt.

PE SCURT

• La 18 august a fost fondată la Amsterdam asociația „Olanda-România” în vederea strîngerii legăturilor culturale și de prietenie între cele două țări.

• La 18 august Radhakrishnan, vicepreședintele Republicii India și președinte al Consiliului statelor Indiei, a comunicat ultimele date oficiale în legătură cu cetățenii indieni participanți la mișcarea de rezistență pașnică ucisă de portughezi la 15 august în Goa.

Ei a menționat următoarele cifre: 15 persoane au fost ucise, 225 — rănite, dintre care 38 grav, 10 persoane sînt dispărute fără urmă.

• Agenția Reuter transmite că în rîndul trupelor sudaneze din partea de sud a Sudanului a izbucnit o rebeliune. Cabinetul s-a întrunit într-o ședință extraordinară care a durat toată noaptea. Dimineața, ședința cabinetului a continuat.